

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 1 oktober 2019
(OR. en)

12418/19

EF 279
ECOFIN 820
CRIMORG 128
DROIPEN 142

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Icke-officiellt dokument från kommissionen om de viktigaste inslagen i en förfinad metod för identifiering av högrisk tredjeländer enligt direktiv (EU) 2015/849

För delegationerna bifogas det ovannämnda icke-officiella dokumentet från kommissionen inför Ekofinrådets möte den 10 oktober.

Icke-officiellt dokument

om de viktigaste inslagen i en förfinad metod för identifiering av högrisk tredjeländer enligt direktiv (EU) 2015/849

Enligt penningtvättsdirektivet har kommissionen en rättslig skyldighet att identifiera högrisk tredjeländer som har strategiska brister i sina system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i syfte att säkerställa att ansvariga enheter vidtar åtgärder för tillbörlig aktsamhet i transaktioner eller affärsförbindelser med dessa tredjeländer. Det femte penningtvättsdirektivet, som antogs av Europaparlamentet och rådet i juli 2018, skärpte ytterligare kriterierna för identifiering av högrisk tredjeländer så att de går längre än de kriterier som arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) tillämpar, särskilt när det gäller uppgifter om verkligt huvudmannaskap.

Till följd av rådets invändning av den 7 mars 2019 mot den delegerade förordningen om identifiering av högrisk tredjeländer, som antogs av kommissionen den 13 februari 2019, och till följd av Europaparlamentets resolution¹ av den 14 mars 2019 har kommissionen inom ovannämnda rättsliga ram arbetat för att bemöta de farhågor som uttryckts av rådet vad gäller insynen i processen och behovet av att uppmuntra tredjeländer och respektera deras rätt att bli hörda. Kommissionen samarbetar också med Europaparlamentet, som har betonat vikten av att ha ett självständigt förfarande för uppförande på EU-förteckningen.

De viktigaste nya inslagen i en förfinad metod för identifiering av högrisk tredjeländer avser i) samspelet mellan EU:s och FATF:s förfarande för uppförande på förteckningen, ii) ett ökat samarbete med tredjeländerna, och iii) förstärkt samråd med medlemsstaternas experter.

¹<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P8-TA-2019-0216&format=XML&language=SV>

i) När det gäller **samspelet mellan EU och arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF)** kommer tredjeländer som förtecknats av FATF i princip att också förtecknas av EU. När det gäller länder som FATF har avfört från förteckningen kommer kommissionen att bedöma huruvida FATF:s handlingsplaner för ett avförande från förteckningen är tillräckligt omfattande även med tanke på ett avförande från EU-förteckningen. Endast i de fall där det är nödvändigt skulle specifika EU-krav ”komplettera” FATF:s befintliga handlingsplan, med hänvisning till ytterligare EU-specifika villkor beträffande till exempel den exakta hotnivå som gäller för ett tredjeland i förhållande till EU eller beträffande krav på insyn i fråga om verkligt huvudmannaskap. Om tredjeländer som kan utgöra en risk (ännu) inte är föremål för FATF:s förfarande, bör de flaggas av kommissionen/medlemsstaterna i FATF innan man överväger ett självständigt uppförande på EU-förteckningen.

ii) När det gäller **samarbetet med tredjeländer** bör man tillämpa ett stegvist tillvägagångssätt: 1) samråd med tredjeländerna angående preliminära resultat, 2) utarbetande av landsspecifika ”EU-riktmärken” för att åtgärda varje lands (preliminärt identifierade) problemområden med avseende på de kriterier som fastställs i penningtvättsdirektivet, och 3) ett försök att förmå tredjeländerna att åta sig att vidta särskilda korrigerande åtgärder, innan man överväger ett uppförande på förteckningen. Tredjeländerna skulle ges en tidsfrist på 12 månader för att åtgärda problemen. Landet skulle uppföras på förteckningen endast om det inte genomför riktmärkena/åtagandena till fullo, och först då skulle problemområdena identifieras som strategiska brister i den mening som avses i penningtvättsdirektivet. Om jurisdiktionerna inte är samarbetsvilliga (dvs. vägrar att göra ett åtagande) eller om de underlåter att genomföra riktmärkena inom den överenskomna tidsfristen, skulle kommissionen gå vidare med uppförandet på förteckningen. Om det föreligger tvingande hänsyn till en risknivå som måste reduceras, skulle kommissionen också förbehålla sig möjligheten att omedelbart gå vidare med den formella identifieringen av strategiska brister på grundval av penningtvättsdirektivet och således med uppförandet på förteckningen.

iii) **Medlemsstaternas experter kommer att rådfrågas i varje skede av processen** när det gäller bedömningarna av tredjeländers system, definitionen av riskreducerande åtgärder, tredjeländernas genomförande av ”EU-riktmärken” och utarbetandet av den delegerade förordningen. Detta samråd kommer att omfatta särskilda behöriga myndigheter i medlemsstaterna (brottsbekämpande myndigheter, underrättelsetjänster, finansunderrättelseenheter).